

PRVNÍ byla FRANCIE

Text: Dagmar Morenová

USA jsou považovány za průkopníka plastické chirurgie hlavně zásluhou hollywoodských hvězd. U zrodu tohoto oboru však stála Francie. Oba směry, francouzský a angloamerický, spolu soupeří dodnes.

V současnosti je světovou velmocí plasticko-estetické chirurgie Brazílie, tamní odborníci však získali zkušenosti především ve Francii. Tento málo známý fakt potvrzuje i MUDr. Patrik Paulis z pražské kliniky Iscare.

Ve Francii působil jako hostující chirurg a hned na začátku rozhovoru mi vysvětlil: „Hostující chirurg opravdu operuje, na rozdíl od stážisty, který se skalpeli nesmí vůbec dotknout a může se pouze dívat, jak zákrok probíhá. Nedostane ani chirurgické rukavice.“ Tento fakt považuje MUDr. Paulis za důležitý mimo jiné i proto, že z dlouhých seznamů stáží, které někteří lékaři na svých internetových stránkách uvádějí, můžeme nabýt mylného dojmu, že na zahraničních klinikách načerpali kromě teoretických také bohaté praktické zkušenosti. „Být hostujícím

chirurgem ve Francii není nijak jednoduché, lékař musí dostat stipendium od francouzské vlády, zaplatit pojistku a doložit potvrzení, že má místo,“ dodává chirurg.

Za vším hledej Francouze

Když pomineme návrhy operace rozštěpů Ambroise Paré v XVI. století a velké zásluhy dalšího francouzského chirurga Dupuytreny v XIX. století, stojí za rozvojem plastické (a následně estetické) chirurgie opět Francouz.

V 1. světové válce se lékaři kvůli zákopové válce potýkali s vážnými zraněními obličejů od šrapnelů a granátů. „Ve Francii se takto zraněným říkalo „les gueules cassées“, což v jemném překladu znamená rozbité obličej. Právě těchto pacientů se ujal pařížský chirurg Morestin a začal je s úspě-

chem operovat,“ vypráví MUDr. Paulis. „Byl to on, kdo inspiroval a učil Angličana Gilliese, který je dnes považován za otce moderní plastiky. Jejich přátelství a spolupráce postupně přerostla téměř v řevnivost, díky které zaznamenala plastická chirurgie v období první světové války velký rozvoj. Bohužel Morestin záhy umřel na španělskou chřipku, a tak se o něm dnes mluví poměrně málo i vzhledem k tomu, že veškeré jeho postupy si později přivlastnil a publikoval právě Gillies...“

Kdo vynalezl liposukci?

„Bohužel i francouzská nechuť k cizím jazykům je dnes, tak jako za dob Morestina, velkou překážkou k širšímu povědomí o práci francouzských chirurgů. Kdo dnes ví, že liposukci vynalezl Francouz Illouz?“ říká dále MUDr. Paulis. „Ve druhé polovině XX. století se Francie vydala jiným směrem než angloamerická škola plastické chirurgie. Nastal výrazný rozvoj mikrochirurgie – zejména ve spolupráci s Japonskem – první volný lalok skalpu udělal v Japon-

sku profesor Servant z Paříže, u kterého jsem měl to štěstí pracovat. Výsledkem je opravdu jemná estetika, což znamená, že člověk vypadá dobře, ale není poznat, že byl na plastice. Angloamerická plastika je na rozdíl od francouzské většinou pojímána tak, aby byla hodně vidět. Tímto ne-americkým směrem se ubírá mnoho plastiků nejen ve Francii, ale i spřízněné školy plastiky, jako třeba belgická – kde určitě nesmíme opomenout paní profesorku LeJour, velkou propagátorku mammoplastik s jedinou jizvou, nebo dr. Tonnarda, „autora“ miniinvazivního MACS face-liftu – technik, které dnes v těchto oblastech dominují.“

Specialisté na uši

Přestože i u nás je specializace v oblastech plastické chirurgie na vzestupu, ve srovnání s Francií máme podle MUDr. Paulise stále co dohánět. „Například v oblasti obličejové chirurgie jsou pojmem profesori Tessier a Marchac, doktorka Firmin má zas na svém kontě nejvíce rekonstrukcí uší na světě. Jezdí k ní lidé ze všech kontinentů a ročně provede tato lékařka na 160 rekonstrukcí uší.“

Učil-li se tedy plastický chirurg třeba u doktorky Firmin, má pacient jistotu, že ovládá dobře její techniku a výsledek zákroku tak bude mít odpovídající kvalitu. „Slavným odborníkem na nosy je ve Francii dr. Aiach, takže kdo se učil u Aiache, má jeho školu

a umí nosy stejně dobře jako on, ale za nižší ceny a v lepších termínech,“ přibližuje mi francouzskou praxi dr. Paulis.

Vizitka lékaře

Potenciální klient se tato fakta dozví už z vizitky lékaře, na níž je uvedeno kde pracoval a u koho se učil. „Než si klient vybere, navštíví zpravidla víc plastických chirurgů a absoluuje víc konzultací. Řeší se obecný problém a porovnávají se možnosti. Každý lékař má jiný názor, nabídne něco jiného, takže klient si může vybrat jak techniku, tak lékaře. Důležitá je shoda s klientem a správná dávka a kvalita informací. Zahlcení informacemi škodí, protože ne každá technika je dobrá pro každého. Estetická chirurgie je komplexní pohled na klienta a na jeho tělo. Jakmile se lékař s klientem domluví, už se baví konkrétně a dohodnou si operační termín.“

Kolega to umí lépe

Podle MUDr. Paulise panuje ve Francii mezi plastickými chirurgy větší respekt k práci kolegů, než jak je tomu třeba u nás. „Pokud lékař ví, že na nosy je někdo z kolegů lepší než on, klientovi ho doporučí. Kromě toho si klienti a lékaři zachovávají věrnost, stárnou společně, takže lékař klienta informuje, co je pro něho vhodné teď nebo co udělají za pět či za dvacet let.“

Podobně jako u nás také ve Francii patří

k nejčastějším zákrokům liposukce, augmentace a modelace prsů, dále úprava očních víček, omlazování a facelift. „Na abdominoplastiku chodí v současnosti hlavně ženy po porodu mezi 30 a 40 lety, dříve mezi 45 a 50 lety. Mladší ročníky mají zájem hlavně o liposukci a zvětšení prsů – mimochodem používají se pouze anatomické a asymetrické prsní implantáty,“ upřesňuje MUDr. Paulis.

Nejoblíbenější technikou pro oblast obličej je MACS facelift: zůstane po něm jen malá jizvička před uchem a osvědčuje se především u mužů. Těch mezi zájemci o estetické zákroky přibývá. „Na muže se nedá aplikovat totéž co na ženy, například u faceliftu je jiná vlasová linie. Muži navíc požadují, aby byl zákrok rychlý, bezbolestný a s krátkou rekonvalescencí. Kromě faceliftu „letí“ mezi francouzskými muži prsní implantáty (aby měli mužnou hrud), ženy zas získávají díky implantátům zadečku a lýtek okrouhlá pozadí a ladné nožky.

„Ideální technika neexistuje, každý klient je individuální. Protože nejsou dva stejní lidé, musíme často volit jiné techniky a postupy podle klientů. Nemělo by platit, že jeden plastik aplikuje jednu techniku na všechny, naopak,“ podotýká MUDr. Paulis a s úsměvem dodává: „Na rozdíl od jiných lékařů nemáme my plastičtí chirurgové pacienty, nýbrž klienty. Protože abychom mohli vůbec operovat, musí být náš klient absolutně zdravý!“ *

MUDr. Patrik Paulis